

BŮH JE TEN, KDO OBNOVUJE TVÉ POVOLÁNÍ A ZÁMĚRY

První čtení: Lukáš 14:25-30

* * *

- *Kdo z Vás jste zatoužil či toužíte po tom vykonat v životě něco velkého, nebo významného, co by po Vás zůstalo?*
- *Komu z Vás se něco takového už povedlo?*

Dnešní slovo bych rád začal příběhem o překladu Bible do češtiny, který není příliš známý. Je to příběh Miloše Pavlíka. Cestu k Bohu našel, když mu bylo dvacet let. Vystudoval Přírodovědeckou fakultu, ale pro víru v Boha, kterou měl, mu komunistický režim dělal z života peklo. Byl neustále pod dohledem, musel se i s rodinou několikrát stěhovat.

Zabýval se nejen mikrobiologií, ale i matematikou a biblistikou. Měl mimořádné nadání na jazyky – kromě hebrejštiny, aramejštiny a řečtiny uměl německy, anglicky a španělsky, slušně ovládal i francouzštinu. Když měl jet v roce 1968 do Nizozemí na konferenci, naučil se za několik týdnů holandsky natolik, že se mohl bavit se svými kolegy jejich mateřštinou.

Miloval Boží slovo a rozhodl se, že jakmile nastoupí do důchodu, bude se věnovat novému, co nejpřesnějšímu překladu Bible do češtiny. V roce 1982 zahájil práci, která trvala dalších 26 let. Nejprve psal na psacím stroji přes kopíráky, aby mohl porůznu svou práci chránit schovávat na několika místech před Státní bezpečností, která mu dělala domovní prohlídky. Později dostal od přátel ze západu jednoduchý počítač Atari, na kterém v díle pokračoval. Nejprve přeložil Nový a později Starý zákon. Svou práci dokončil – po zápase s nemocí a zčásti už jen vsedě, protože mu nesloužily nohy – ve svých 87 letech. Dva měsíce po dokončení překladu zemřel. Vydání díla se ujal jeho syn.

Je to velice silný příběh. Příběh i o tom, že Bůh znovu a znovu dodává odvahu a sílu těm, které si povolal k nějakému úkolu. A to bych rád připomněl i dnešním slovem.

Vychází z proroka Zacharjáše 4:1-14:

Potom mě posel, který se mnou mluvil, znovu vzbudil jako toho, kdo musí být probuzen ze spánku, a zeptal se mě: „Co vidíš?“ Odvětil jsem: „Hle, vidím svícen, celý ze zlata, a na něm nahoře mísa se sedmi kahany. Všechny kahany na

něm mají nahoře po sedmi hubičkách. A nad ním dvě olivy, jedna z pravé strany a druhá z levé strany mísy. “ Nato jsem se zeptal posla, který se mnou mluvil:

„Co to znamená, můj pane?“ Posel, který se mnou mluvil, mi odpověděl. Řekl mi: „Ty nevíš, co to znamená?“ Řekl jsem: „Nevím, můj pane.“

Nato mi řekl: „Toto je slovo Hospodinovo k Zerubábelovi: **Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů. Čím jsi ty, veliká horo, před Zerubábelem? Rovinou. On vynese poslední kámen za hlučného svolávání: »Jeruzalém došel milosti!«**“

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „**Ruce Zerubábelovy tento dům založily, jeho ruce jej také dokončí. »I poznáš, že mě k vám poslal Hospodin zástupů.« A kdo pohrdal dnem malých začátků, radostně bude hledět na olovníci v ruce Zerubábelově.**“

„Těch sedm, to jsou oči Hospodinovy, prohledávající celou zemi.“ Nato jsem mu řekl: „Co znamenají ty dvě olivy po pravé i po levé straně svícnu?“ A dále jsem se ho otázel: „Co znamenají ty dva trsy oliv, které jsou nad dvěma zlatými žlábkami, jimiž vytéká zlato?“ Tu mi řekl: „Ty nevíš, co to znamená?“ Řekl jsem: „Nevím, můj pane.“ **Odvětil: „To jsou ti dva synové nového oleje, kteří stojí před Pánem celé země.“**

Už v minulých slovech zaznělo, že se Zerubábel s řadou lidí navrátil z Babylonského zajetí do Jeruzaléma, aby se pustil do znovuvybudování Hospodinova chrámu. Měli k tomu svolení perského krále Kýra, který dovolil návrat těm, kdo chtějí znovu vybudovat slavný chrám. Dokonce jejich úsilí podpořil nařízením, aby ti, kdo zůstanou, darovali různé dary.

- **Co podle Vás vedlo Zerubábelu k tomu, aby opustil jistotu a vypravil se obnovit něco, o čem nevěděl, jak to dopadne?**

Dvě věci nám Bible říká jasně: naplnilo se slovo, které zaznělo skrze proroka Jeremjáše, a Bůh vzbudil ducha těchto obnovitelů.

Dá se říci, že to bylo Boží přizvání ke společnému dílu. To bylo hlavní motivací těch, kteří zatoužili znovu vystavět chrám, kde by spočinula Hospodinova sláva, Boží přítomnost.

- **Vzpomeneš si, k čemu Pán Bůh přizval právě tebe?**
- **Máš pořád tu stejnou motivaci, jako kdysi na začátku?**

Začali oltářem, kde obětovali podle Mojžíšova zákona, slavili slavnost stánků, zaplatili za dodávky dřeva z Libanonu, začali se skutečnou obnovou chrámu. A pak přišly potíže v podobě tlaku a manipulace ze strany nepřítel a lidí, kteří na dílo obnovy žárlili.

A tak nepřátele vypustili fake-news v podobě dopisu králi, kde Zerubábel a jeho druhy nařkli z toho, že se chtějí vzbouřit, odtrhnout, že nechtějí platit daně.

- ***Zažili jste to také? Usilujete o něco dobrého a druzí vás pomlouvají a zpochybňují vaše povolání, zodpovědnost a nakonec i motivy?***

Pán Bůh však pamatuje i na takové situace – posílá své slovo. Přichází prorok Zacharjáš, jehož jeden ze vzkazů jsme četli na začátku. Najednou nám dochází, jak s námi Pán Bůh pracuje. **Proti skrytým intrikám posílá veřejně své slovo. Slovo, které povzbuzuje, buduje, pozvedá, zpevňuje.**

Co nám to slovo může říci dnes? **Nehleď jen na své schopnosti, sílu, moc, ale především buď napojen na moudrost Božího ducha. S Božím duchem se i nepřekonatelné překážky a nezdolatelné hory pro tebe stanou rovinou.** Ne ty a tvoje schopnosti, nýbrž Pán Bůh srovná do latě síly a překážky, které stojí proti tobě, nebo mezi tebou a tvým cílem.

Pokud ses rozhodl sloužit Bohu, pak mnohé věci, které děláš se druhým i Tobě budou jevit často jako nepatrné. **Ale nezoufej si, protože pokud něco děláš z Božího povolání, pak to v Božích očích má obrovskou cenu.** O to víc, pokud se nelopotíš ze své vlastní síly, ale spoléháš na Ducha Božího.

Před sebou máme další část slova: Zerubábel něco začal. A s Boží pomocí bude tím, kdo tohle dílo dokončí! Jeho ru+ka položila první kámen, na konci položí ten poslední.

To samé můžeme vztáhnout i na sebe a toto slovo máme potvrzeno i v Nové smlouvě: *...jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia od prvního dne až doposud a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.* (Filipským 1:5-6)

Co je nám sděleno? Boží dílo v nás kdysi započalo. Stali jsme se součástí té dobré zprávy. Je jisté, že Pán Bůh si své dílo dovede až do konce. Ale můžeme přijmout i druhé zaslíbení: Pánu Bohu záleží na díle, které jsme začali, ke kterému nás povolal. Pokud budeme spoléhat na jeho Ducha, pak máme i dobrou naději překonat problémy a dotáhnout do konce to, k čemu nás přizval.

Ve slově je obraz či vidění Zerubábel držícího olovnici.

- ***Víte co je olovnice a k čemu slouží?***

Olovnice v Božím slovu **představuje Boží soud.** Dneska bychom řekli, že je symbolem toho, že „**Boží právo je za všech okolností a pro všechny rovné**“.

Jak je to s lidským právem, moc dobře víme. Umíme si ho v různých dobách ohýbat různými způsoby.

Co znamená olovnice v ruce stavitele? **To, že se Boží spravedlnost projeví dokončením díla, ke kterému si vyvolil a povolal konkrétní lidi.** A že toto společné dílo bude správné a rovné, že hned se nesesype.

Pojďme skočit ještě k samotnému závěru slova. Máme zde obraz dvou mužů: „...*dvou synů nového oleje, kteří stojí před Pánem celé země*“.

Nejspíš symbolizují toho, kdo vládne (král či místodržící) a toho, kdo je smírcem (knězem), v tomto případě je místodržícím Zerubábel a knězem Ješua. Co nám to napovídá? (Ukazuje k Ježíši, který je Králem i knězem zároveň.)

K Božímu dílu je potřeba **vedení lidí** a **usmíření lidí s Bohem**. K dokončení Božího díla je potřeba jak fyzická práce, tak i duchovní život. (Možná stejné poznání, jakého došel prorok Zacharjáš, vedlo moudré mnichy ve středověku k vyznání *Ora et Labora – Modli se a pracuj!*)

Zerubábel a Ješua jsou před nás postaveni i přes své strachy, selhání a nedostatky. Ješua byl z Božího příkazu sám očištěn (k tomu se dostaneme příště), Zerubábel byl z beznaděje pozvednut a povzbuzen k dalšímu úsilí.

Proč synové nového oleje? **Protože mohou i přes svá selhání znovu začít, protože mohou znovu zažít dotek a povzbuzení Božího ducha.**

A to je nakonec povzbuzení i pro nás. Možná jsme se na své cestě zastavili, možná jsme na chvíli opustili to, k čemu jsme povoláni, možná nás obklopují nepříznivé okolnosti a nepřekonatelné překážky, dokonce jsme možná i úplně selhali. A přesto můžeme s Bohem začít znovu, či pokračovat tam, kde jsme se zastavili!

Ámen.

Petr Plaňanský (KS Nymburk 3. 2. 2019)